

[Pürschel.]

som det ærede Medlem sagde Sp. 141 i Folketingstidenden, hvor han haaned Proprietær Knud Bach, der havde talt om at bruge Magtmidler, hvis han ikke fik sin Villie. Det betød ingenting, sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet — nej, hvad betød noget? Da de engelske Matroser hørte, at man vilde skære ned paa Lønningerne, saa gjorde Matroserne Vrøvl, og det virkede.

„Det vil altid virke, naar de, der har Vaaben i Hænde, gør Vrøvl; de kan lave Revolution“, sagde det ærede Medlem.

Denne Udtalelse vilde jeg gerne stærkt understrege, og jeg vil bede, om den maa blive sat som et Motto over de Folks Virken, som ønsker at virke for en hvervet Hær her i Landet. De Folk skal tage denne Sætning og rigtig gøre sig fortrolige med, hvorledes det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vurderer det Spørgsmaal. De Folk, som har Vaaben i Hænde, de kan gøre Vrøvl, og det virker! Det er dette, som vi skal huske, naar vi en Gang skal til at diskutere disse Spørgsmaal.

Paven er jo ufejlbarlig, naar han taler *ex cathedra*, og det er aabenbart det, der har slaaet det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Men jeg vil gøre ham opmærksom paa, at der i gamle Dage var noget, der hed at appellere a *papa male informato ad papam melius informandum*, fra den daarligt underrettede Pave til den Pave, der bør underrettes bedre, og det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skal gøre. Jeg gaar ud fra, at han staar i et fortroligt Forhold til den hellige Fader, og saa skal han tage ned til ham og sige: Nu er det i al Beskedenhed heroppe blevet paavist, at det var ikke ufejlbarligt, hvad Paven sagde. Det tror jeg vil hjælpe noget.

I øvrigt vil jeg, siden jeg er ved de militære Spørgsmaal, gerne gøre opmærksom paa en Ting, der er sket ude i den store Verden. Det er dette, at Kina og Japan begyndte at gaa løs paa hinandenovre i Mantshuriet. Og der ser man det i Sandhed opløttende Syn, at Fredens patenterede Tilhængere sagde: Dette her er jo ikke nogen Overskridelse af Kellogg-Pagten, ikke Tale om det! Kellogg-Pagten forbyder Krig, men her er jo ikke Tale om Krig! De slaar ganske vist hinanden ihjel derovre med Kanoner og Bomber og Flyvemaskiner, men det er ikke Krig, det er ikke nogen Overtrædelse af Kellogg-Pagten!

Det er beroligende for dem, der har syntes, at Kellogg-Pagten maaske kunde

være et snærende Baand for visse Stormagter, at høre dette: det er ikke Krig, og det er ikke i Strid med Kellogg-Pagten. Det er overordentlig tiltalende at se saadant et kæmpemæssigt Hykleri. Og det er jo i øvrigt ogsaa ganske interessant, naar man tænker paa, at vi herhjemme har ført en heftig Debat om, hvorvidt vort Værn skulde have krigsmæssige Opgaver. Det har man jo lagt saa uhyre megen Vægt paa fra Afrustningsvennernes Side, at Værnet skulde ikke have krigsmæssige Opgaver. Nu ser vi altsaa, at det, der foregaar derovre, det er ikke krigsmæssige Opgaver! Saa bliver naturligvis Betydningen af en saadan Floskel ikke synderlig stor.

I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse gerne sige et Par Ord om den højtærede Udenrigsministers Virken i Genève. Vi har set, at den højtærede Udenrigsminister har faaet en Formandsplads af meget fin Beskaffenhed dernede, og det har jo vakt Jubel i Regeringspressen, og jeg maa erkende, at jeg ligger under for de samme oprindelige nationalistiske Instinkter, som kommer frem ved en saadan Jubels Udbrud. Jeg synes ogsaa, at naar en dansk Mand i Udlandet faar en hæderfuld Plads, saa bør alle Danske glæde sig, og det gør jeg altsaa rent primitivt og instinktivt.

Jeg vil saa forfærdelig nødig forklejne Udenrigsministeren; men jeg vil dog gerne spørge, om der nu ikke ogsaa er Grund til at se Sagen lidt fra en anden Side. Jeg minder om, at det radikale Parti i sin Tid var en energisk Forkæmper for den Teori, at den bedste Udenrigspolitik for et lille Land var den: ingen Udenrigspolitik at have, og naar man tænker paa dette og paa Teorien om Danmarks Værn ved Ubemærketheden, naar man tænker paa Rædselen for Alliancepolitikken, ja, saa maa man unægtelig forbavses over, at der hersker Jubel over, at Danmark saaledes kommer i Forgrunden i Spillet nede i Genève.

Thi det kan jo ikke nægtes, at det kan være forbundet med store Ubehageligheder at være i Forgrunden ved en saadan Lejlighed. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der en Gang paa sin ejendommelig kraftfulde Maade omtalte en Tanke om fra dansk Side at ville træde ind for et eller andet, idet han sagde: Man skal ikke spise Kirsebær med de store, saa faar man bare Stenene i Hovedet. Og han sagde det saadan, at man ligefrem kunde høre det sige Svup, idet Stenene røg ud.

Det er det, jeg er lidt bange for, at denne, som jeg erkender, i det hele sunde Leveregel ikke skal blive efterlevet af Dan-